

paalægge Byraadet at optage et Vandløb blandt de mindre offentlige Vandløb, og ligeledes kan Amtsraadet paalægge Sogneraadet det, selv om der ikke er indkommet nogen Indstilling fra det. Det forekommer mig at være for stor en Rettighed, man henholdsvis fratager Byraadet og Sogneraadet, der jo maa være bedst lokaliserede, og som vel ogsaa veed selv at kunne tage Bestemmelse i saa Henseende. At indføre en saadan Lovgiving ved en Lovbestemmelse finder jeg ikke heldigt. I § 9 bestemmes det, at „naar Landvæsenkommissionen tilkaldes i Anledning af en tilfattet Regulering af et offentligt Vandløb, skal for Hovedvandløbenes Vedkommende den kommunale Bestyrelse forelægge Kommissionen en af de fornødne tekniske Forarbejder ledsaget af Plan for Reguleringen,“ altsaa Kommunalbestyrelsen skulde have Forpligtelser uden tilsvarende Rettigheder. Det kan jeg ikke gaa med til. De kommunale Vandsynsmænd maa være første Instans, idermindste for de mindre Vandløb. De have meget bedre Lokalkjendskab og ere langt bedre inde i Forholdene end de fremmede, som komme og skulde sætte sig ind i dem paa Stedet. Vedkommende Lodsieere maa selvfølgelig ogsaa have større Tillid til dem, der have Lokalkjendskab, end til de Fremmede. — Der er en Bestemmelse, som findes i en Parantes i samme Paragraf, om Udskylning. Det finder jeg er en uheldig Bestemmelse. Den kan let medføre store Tab for de tilfødende Lodsieere, uden at det er bestemt, at de kunne faae fuld Erstatning derfor. — § 53 omhandler nye Vandafledningsanlæg. Ogsaa efter denne Paragraf kunde Vandsynsmændene forbigaaes, idet det skal staa Vedkommende frit for med Forbigaaelse af Synsmændene at indbringe Sagen umiddelbart for Landvæsenkommissionen. Jeg kan ikke forstå, hvorfor de kommunale Vandsynsmænd skulle forbigaaes i dette Tilfælde; vi kunne jo Alle nok tænke os, hvad der ogsaa er berørt af den sidste ærede Læser, at Landvæsenkommissionen vil blive betydelig kostbarere end Vandsynsmændene, og vi kunne ogsaa godt være forvissede om, at et Sogneraad ikke udvalger ukyndige Mænd til Vandsynsmænd. Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg haaber senere at faae Leilighed til at udtale mig yderligere. Forinden jeg slutter, skal jeg dog bemærke, at, dersom Lovforslaget kommer ud i den Skikkelse, hvori det foreligger, vil den Ret, som Kommunalbestyrelserne hidtil have haft, væsentlig indskrænkes, og det strider mod Nutidens Fordringer. Til disse faa Ord skal jeg indskrænke mig og slutte.

Th. Nielsen: I 1875 fremkom Høvedelsfabet med et Andragende om en forandret Vandlovgivning; i Slutningen af 1876 blev der nedsat en Kommission til at tage denne Sag under Overveelse. Da var det nok Kommissionens Opgave, saavidt jeg erindrer, kun at fremkomme med For-

slag om Forandring i og Tillæg til den bestaaende Lovgivning. I denne Kommission af 1876, som blev færdig med sit Arbejde i Marts 1878, har Høvedelsfabet energiske og dygtige forretningsførende Medlem har været Sæde. Det samme Høvedelsfabet Formand har været Didsbøer for Lovforslaget i det andet Thing, hvor det jo har været Gjenstand for ikke saa lidt Angreb fra et Mindretals Side. Disse Angreb bleve, om jeg saa maa sige, aflaaede, men ikke altid med overordentlig stort Stømmøntal. I det Faktum, i den Kjendsgjæring, at Lovforslaget er udgaaet fra Høvedelsfabet i det Væsentlige — dermed skal jeg ikke i mindste Maade strafende den ærede Indenrigsminister og hans Personale deres Indskyldelse paa Lovforslaget; thi det er mig velbekjendt, at der er Punkter, som heller ikke ere uvigtige, med Hensyn til hvilke der er stet Forandringer i det Forslag, som jeg har betegnet som væsentlig udgaaet fra Høvedelsfabet — i det Faktum antager jeg, at man vil finde Grunden til den Logik, Enhed og Konsekvens, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) ligesom ogsaa jeg finder i Lovforslaget. Jeg vil tilføje, at det tillige er et interessant Forslag. Dette fandt det ærede Medlem ogsaa, om han end betegnede det som noget mere revolutionært, end han ønskede. Altsaa Lovforslaget er, foruden at være logisk og konsekvent, tillige et interessant Lovarbejde, og efter min Opfattelse — og deri tror jeg heller ikke at feile — skyldes det Høvedelsfabet, at denne Sag nu foreligger til Forhandling. Det er i alt Fald Høvedelsfabet, som har taget Initiativet dertil, og jeg tror ogsaa at kjende dette forretningsførende Medlem, Kaptein Dalgas saa meget, at jeg i meget væsentlige Punkter ser hans Tanker gjennemførte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) var forsaavidt tilfreds med Lovforslaget og ydede det sin varme Anerkjendelse. Jeg maa rigtignok tilføje, at efter den Behandling, han gav det, blev der ikke ret meget af det tilbage; der blev i alt Fald ikke noget Nyt (Afbrydelse af Steenstrup). Det er dog virkelig Tilfældet, og det maa jeg sige, trods det ærede Medlems Afbrydelse, at der ikke blev ret meget tilbage (Afbrydelse). Jeg hører, at det ærede Medlem indvilger deri, det er altsaa ikke en Benægtelse af, hvad jeg sagde (Afbrydelse af Steenstrup). Jeg tror, at den Opfattelse, jeg giver tilkjende, er rigtig. Man har sagt, at der er megen Trang til at faae en Forandring i denne Lovgivning. Det tror jeg ogsaa til en vis Grad. Der har i alt Fald vistnok været mange Dnsfer derom; da det er en Sag, der daglig ligger for praktisk taget, saa er det ganske naturligt, at f. E. de, hvem Afgjørelserne ikke gaa med, meget ofte kunne komme til at ønske en Forandring. Men jeg tror, at Dnsferne om Forandring gaa i dobbelt Retning, og jeg tror ikke, at den Side og de